

Overweging 13 en 14 oktober 2018, Andreas

28e zondag door het jaar (B) Wijsheid 7,7-11 en Marcus 10,17-30

Inleiding de lezingen van vandaag willen ons laten stilstaan bij wat rijkdom en wijsheid zou kunnen zijn. We hebben allemaal wel een beeld bij wat rijkdom is en wat wijsheid, maar, als we erover aangesproken zouden worden bij een interview op straat, wat zou u dan zeggen? De lezingen van vandaag geven een antwoord dat boeit en uitdaagt...

Overweging: De tekst uit het boek Wijsheid geschreven door een gelovige Jood, in de periode van 50 voor tot 50 na Chr. wordt toegeschreven aan Salomo, de succesvolle, rijke zoon van koning David. Bij zijn intrede als koning bad hij om wijsheid. De wijsheid als een gave van God die alle materiële dingen, alle menselijke macht, te boven gaat.

Mc brengt ons in contact met de rijke jongeling, een verhaal dat ook ons verhaal zou kunnen zijn? Het is verbazingwekkend hoe actueel, hoe aansluitend bij de vragen en de problemen in onze tijd, een evangelieverhaal kan zijn als dat van Mc vandaag.

Nog nooit eerder hebben alle mensen in een land als Nederland het materieel zo goed gehad als in onze tijd. Toch hoor je en lees je steeds meer verhalen over mensen die het ondanks alle rijkdom niet goed maken, door eenzaamheid, het gevoel te hebben er niet bij te horen, er niet toe te doen. 'Niemand mist mij, zonder mij gaat of draait alles wel door.' Net als de rijke jongeling voelen mensen vaak het gemis van waar het eigenlijk om zou moeten gaan: het gemis dat iemand je zegt wat er goed is aan jou.

In de voorbereiding voor de viering vandaag met mensen van het koor: Sound of Peace and Freedom vertelde Jacq Zenden dat er op zijn school, iedere dag een kind in de klas centraal werd gesteld door het te vertellen waar het goed in was en door daar op die dag ook vaker naar te verwijzen, het kind zal dit denk ik zijn leven lang niet meer vergeten.

Het lijkt erop in onze tijd, dat hoe groter het gemis, de leegte, des te meer de wereld, de reclame, hun best doen om ons het tegenovergestelde, het materiële, het bezit, aan te praten. Wat maakt het dat wij ons laten verleiden te luisteren naar die stem, de droom van rijk te willen zijn, te willen hebben?

Jezus matigt zich geen oordeel aan over de rijkdom van de rijke. Hij ziet dat hij desondanks niet gelukkig is. De rijke, wij, zien vaak niet meer hoezeer rijkdom ons onvrij maakt. Een nieuwe auto, een nieuwe elektrische fiets, een mooi huis, veel dure spullen, maakt het vaak niet dat we alleen maar extra zorgen hebben? Ik kan niet zomaar meer ergens naar toe. Ik moet verzekeringen afsluiten, een alarmering nemen, een hek rond mijn huis plaatsen. Waarom voelen we ons op vakantie, op de camping, vaak vrij of vrijer? Hoe snel went rijkdom, kunst, een villa, en dan? Belemmert rijkdom niet meer, dan dat het rijk en vrij maakt?

We horen en ervaren steeds meer aan den lijve dat het klimaat verandert, dat grondstoffen eindig en onvervangbaar zijn, dat diersoorten uitsterven, dat landen, continenten zelfs, verdrogen of verdrinken, volkeren raken op drift, ze kunnen niet anders. We horen het, we maken het mee en toch, liefst willen we gewoon maar doorleven, bedenken waar we volgend jaar op vakantie gaan.

Waarom besteden we onze tijd niet, of niet meer dan we nu doen, aan het samen zoeken naar mogelijkheden om het milieu minder te belasten? Ik denk aan heel concrete

oplossingen als onze auto delen, onze wasmachine, grasmaaier, stofzuiger. Om met de kinderen uit de straat dingen te ondernemen, een bezoekgroepje samen te stellen om zieken en/of ouderen te bezoeken, om elkaar te laten weten, ik kan goed tuinieren, bakken, naaien, repareren, schrijven, dingen uitzoeken Wat zou onze straat of buurt er dan toedoen, wat zouden de mensen er graag wonen. Wat is geluk dan heel gewoon, sober en eenvoudig als het belangeloos zou kunnen worden.

Vanmiddag is er in Hoeve de Corisberg een programma voor jong en oud over duurzaamheid. Op de de hoeve waar mensen met een verstandelijke beperking wonen, (Frans was een van hen, afgelopen jaar is hij overleden) om juist daar te gaan kijken en mee te doen, dit jaar rond het thema afval, afvalscheiding, hergebruik, het voorkomen van afval. Zou een bezoek daar misschien aanleiding kunnen zijn om de de koppen bij elkaar te steken en te bespreken wat wij zouden kunnen doen?

Hoe bevrijdend zou het zijn als we belangeloos zouden kunnen worden. Als we elkaar gunnen wat we hebben, elkaar liefdevol aankijken, dat je het gevoel hebt dat jij er mag zijn, dat je nodig bent, dat we waardiger keuzes maken als we samen bidden om wijsheid en inzicht. Wat een onmetelijke rijkdom zou ons dat schenken. Amen